

“HEMMELIGHEDEN” [to mustērion]

Studier i apostelen Paulus’ senere breve.

[Oversat fra engelsk til dansk, men *Skrift-citater* er generelt fra Det Norske Bibelselskap 1930.

Disse studier vil i adskillige henseender fortsætte og uddybe specielt kapitel X–XV i vores bog “Guds Frelsesplan i Bibelen”, der er frit tilgængelig i den danske sektion på website: www.bibletreasures.co.uk].

(No. 6. Fortsat fra side 129)

KAPITEL 4

(Fortsat)

“FORAT [*hina*: “med det formål at”] **Han kunde bli en miskunnelig og trofast YPPERSTEPRÆST i de ting, som angaae Gud * til å gjøre soning for folkets synder”.**
(Hebr. 2:17).

* [Istedet for den norske (og danske 1904) ringere oversættelse “...Ypperstepræst for Gud”, har vi indføjet v. Holsteins bedre og ordrette tekst: “*i de ting, som angaae Gud*”]

Som vi vil overveje yderligere senere, er det her - som nævnt - at vi finder den allerførste omtale i Det Nye Testamente af vor Herre Jesus Kristus som Ypperstepræst.

Men først: det er også den første og eneste gang, at ordet *hilaskomai*: “at gøre soning for” anvendes om vor Herre Jesu Kristi Ypperstepræstelige offer.

Verbet “at gøre soning for” [*hilaskomai*] betyder, som *Vine* vel siger det:

“...at det er GUD, Der “*bliver for-sonet*” ved bekræftelsen af Hans hellige og retfærdige karakter, *hvorved* - ved den tilvejebringelse HAN har udvirket igennem Kristi stedfortrædende og forsonende offer - Gud har *således* handlet med synd, at HAN kan udvise barmhjertighed til den troende synder igennem fjernelsen af synderens skyld og eftergivelse af hans synder”;
(*vores redigering og eftertryk*).

[Vi vender tilbage senere i vore studier til de dybere sandheder i dette. For nuværende konstaterer vi de forskellige passager i Skriften, der henviser til *hilaskomai* og dets afledninger.

Den eneste anden forekomst af *hilaskomai* er i Lukas 18:13 vedrørende toldereren - i modsætning til den selvretfærdige farisæer:

“Og toldereren stod langt borte og vilde ikke engang løfte sine øine mod himmelen, men slo sig for sitt bryst og sa: “Gud! vær mig synder nådig!” [*hilaskomai*].

[De fleste engelske versioner har “be merciful to me” (“vær barmhjertig overfor mig”).

Navneordet hilastēriōn: "forsoning" (engelsk: "propitiation"), forekommer kun i Hebræerbrevet 9:5 og Romerbrevet 3:25:

"...og Paktens Ark, som var klædd rundt om med gull, og i denne var en gullkrukke med manna og Arons stav, som havde blomstret, og paktens tavler, og over den [nemlig Arken *indenfor* Forhængen- i Det AllerHelligste] Herlighetens Kjeruber, som skygget over Nådestolen [*to hilastēriōn*]..." (Hebr.9:4-5).

"...Christus Jesus Hvilken Gud har fremstillet til en Forsoning [*hilastēriōn*] formedelst [*dia*] Troen paa [*en*] Hans Blod *, for at vise Sin Retfærdighed ved [*dia*] de forhen begagne Synders Forladelse i Guds Langmodighed" (Rom. 3:25, dansk 1904 overs.).

[Vi citerer fra den bedre danske 1904 overs. istedetfor den her ringere norske overs., der har:

"...Kristus Jesus som Gud stille til skue i Hans blod, som en nådestol ved troen, for å vise Sin rettfærdighet, fordi Han i Sin langmodighet hadde båret over med de synder som før var gjort".

* [Ordret iflg. det græske: "...Forsoning - formedelst Tro [ingen bestemt artikel] ved [*en*] Hans Blod [nemlig "det Blod, der er Hans"] ..."

[Ifølge *Vine* er "ved Hans Blod" knyttet til "Forsoning" i henhold til grundteksten].

[På engelsk:

"CHRIST JESUS, Whom God hath set forth to be a propitiation [*hilastēriōn*], through [*dia*] faith by His blood, to declare His righteousness for the remission of sins that are past, through [*dia*] the forbearance of God". (Romans 3:25, RV)].

Det er betagende, at 1700 år *før* Paulus skrev ovenstående i Romerbrevet 3:25, blev Lærer-Sendebudet ("Teacher-Messenger") Elihu (som fremstillet i Jobs Bog og som nærmere beskrevet i vores "Gethsemane" bog, *q.v.*) inspireret af Helligånden til at give et budskab, som direkte forbinder frem til et lignende budskab fra Paulus, en anden af Guds Lærer-Sendebud - adskilt af over 1700 år:

Elihus budskab:

"til at kundgøre mennesket **HANS [Guds] oprettelighed**: så skal **Gud forbarme Sig** over ham og sige: "**befri** ham, at han ikke farer ned i fordærvelsen; Jeg har fundet **løsepenge**" [*kopher*: en pris betalt for løsning eller Forløsning; engelsk: "ransom"]. (Job 33: 23-24).

Pauli budskab:

"de blive **retfærdiggjorte uforskyldt af Hans Naade**, ved den **Forløsning** som er i Christus Jesus, Hvilken Gud har fremstillet til en **Forsoning** [*hilastēriōn*] formedelst [*dia*] Tro ved [*en*] Hans Blod, for at vise **Sin Retfærdighed** ved [*dia*] de forhen begagne Synders Forladelse i Guds Langmodighed". (Rom. 3:24-25).

[På engelsk:

“to shew [**declare**] unto man **His [God’s] uprightness**: Then **He [God] is gracious** unto him, and saith, “Deliver [**redeem**] him from going down to the pit: I have found **a ransom**”.
(Job 33: 23-24, KJV).

“Being **justified** freely by **His grace** through the **redemption** that is in CHRIST JESUS: Whom God hath set forth to be **a propitiation** through faith in His blood, **to declare His righteousness** for the remission of sins that are past, through the forbearance of God“.
(Romans 3:24-25, KJV)].

[Job 33:23 henviser til GUDS oprettelighed (og således e.g. KJV, NKJV, Rotherham, Bullinger); mange oversættelser har – fejlagtigt og misvisende – henvisning til menneskets oprettelighed].

Som anført: "forsoning" oversætter det græske ord *hilastērion*, som kun forekommer her i Romerbrevet 3:25, og i Hebræerbrevet 9:5 (oversat med "Nådestolen").

[Ifølge note i *Companion Bible*, kommer *hilastērion* til Det Nye Testamente gennem Septuaginta (LXX), der i Exodus 25:17 oversætter det hebraiske ord *kapporeth* ("dække": engelsk: "cover") med det græske *hilastērion epithema*: "forsonings dække", nemlig dækslet af Pagtens Ark, hvor blodet blev stænket som middel til forsoning";

"*kapporeth*" er Nådestolen (stedet for forsoning), nemlig den gyldne plade af forsoning, som ypperstepræsten bestænkede syv gange på Forsoningsdagen.

På denne gyldne plade eller dækslet og som en del deraf, var de to gyldne Keruber placeret overfor hinanden, hvis udstrakte vinger mødtes over Nådestolen og udgjorde Guds trone].

Rod-ordet for *kapporeth* er kaphar (at "dække, udrense, forsoning" - *Strong*);

kaphar er også rod-ordet for *kopher* ("løsesum") – DET ORD, der er brugt af Elihu!

[I Det Gamle Testamente anvendes det hebraiske *kaphar* e.g. i forbindelse med

- Brændofferet, e.g. 3. Mosebog 1:04 ; 14:20 ; 16:24;
- Skyldofferet, e.g. 3. Mosebog 5:16,18;
- Syndofferet, e.g. 3.Mosebog 4:20 , 26, 31, 35;
- Syndofferet og Brændofferet sammen, e.g. 3.Mosebog 5:10 ; 9:07 ;
- Madofferet og Fredsofferet, e.g. Esekial 45:15 , 17;

såvel som i andre henseender.

Ordet *kaphar* bruges ligeledes om vædderen ofret ved indvielsen af ypperstepræsten (2.Mosebog 29:33), og om Blodet, som Gud gav på alteret til "soning" for folkets sjæle, fordi:

"...kjøttets sjel er i blodet, og Jeg har gitt eder det på alteret til å gjøre soning for eders sjeler; for blodet er det som gjør soning, fordi sjelen er i det" (3.Mosebog 17:11).

Mennesket har mistet sit liv på grund af synd og Gud har givet den eneste måde, hvorved det evige liv kunne skænkes, nemlig den frivillige avlæggelse af sit liv af Hans Søn, under Guddommelig gengældelse.

Ofringerne i det Gamle Testamente som fastsat af Gud, var alle forudskygninger af dette].

Endelig: adjektivet *hileōs*: "gunstig, barmhjertig" (kun anvendt to gange i Det Nye Testamente).

[Ordet blev brugt i klassisk profan græsk (ligesom er tilfældet med verbet) vedrørende at 'formilde' (engelsk: "appease") de lunefulde guder i den græske mytologi.

Som *Vine* vel bemærker: "Der er intet af dette i brugen af ordet i Skriften".

"Kvaliteten der udtrykkes af *hileōs* (dvs. "barmhjertighed") henhører til GUD - selvom mennesket ikke fortjener det" - *Vine*.

Ordet bruges kun om Gud, Hebr. 8:12: "For Jeg vil være nådig [*hileōs*] imod deres Uretfærdigheder og deres Synder, og deres Overtrædelser vil Jeg huske ikke mere".

Matthæus 16:22: "Gud fri Dig [*hileōs*], Herre!" (Peters ord til Herren Jesus Kristus) er bogstaveligt talt "barmhjertighed til Dig" (og således oversætter Rotherham). *Thayer* anser meningen at være lig med: "Gud (barmhjerteligt) afvende (at dette sker)!"].

Det er værd at citere fra *Vines* indsigtfulde note vedrørende Hebræerbrevet 2:17 (vores redigering og eftertryk):

"for at sone, at sone for", "forsoning"; (Hebr. 2:17).

At Gud ikke i SIG SELV er allerede fremmedgjort fra mennesket: se Johannes 3:16.

GUDS holdning til synderen ændres IKKE formedelst hans (i.e. synderens) indsats. Med hensyn til hans (synderens) synd, er en soning nødvendig i overensstemmelse med Guds Hellighed og for Hans Retfærdigheds skyld; en sådan soning har GUD givet i SIN nåde og kærlighed ved sonings-ofringen af GUDS Søn.

Mennesket, der selv er en synder og med rette genstand for Guds vrede (Johs. 3:36), kunne aldrig bringe en soning.

Som *Lightfoot* siger: "når det Nye Testamente taler om emnet 'Guddommelig vrede', så ses fjendtligheden ikke at oprinde fra Gud, men at være begrundet i mennesket".

Gennem det som GUD har udrettet i Kristus, nemlig ved Kristi død, da kan mennesket - i levendegjort tro herpå - undslippe den fortjente Guds vrede. Udvirkelsen af denne soning, med soningens effekt som bibragt i Guds Nåde, er det der er udtrykt i *hilaskomai*].

[Septuagint (LXX). bruger ofte det sammensatte verbum *exilaskomai*, f.eks 1.Mosebog 32:20; 2.Mosebog 30:10, 15, 16; 32:30, og ofte også i 3. og 4. Mosebog].

Forsoning [*hilaskomai*] er *aldrig* brugt om en handling, hvorved mennesket bringer GUD til en positiv holdning eller nådig disposition.

Som sagt forestående: Det er GUD, Som er "forsonet" igennem den retfærdiggørelse af *Hans* hellige og retfærdige karakter, der finder sted ved den tilvejebringelse HAN har udvirket *igennem* Kristi stedfortrædende og forsonende ofring.

GUD har således handlet med synd, at HAN kan vise nåde til den troende synder i fjernelse af synderens skyld og forladelse for hans synder.

Således i Lukas 18:13 er betydningen "at være gunstig overfor" eller "barmhjertig overfor eller med hensyn til" (vedrørende den person, som er genstand for verbet), og i Hebræerbrevet 2:17 "at sone for" (idet genstanden for verbet er synder).

Gud handler derfor anderledes over for dem, der kommer til Ham i tro. Dette sker udelukkende på grund af Kristi "forsonende" offer, og ikke fordi GUD har ændret Sig, men fordi Han handler fuldt i overensstemmelse med Hans egen uforanderlige retfærdighed.

Det forsonende resultat af Kristi død på korset er derfor det middel, hvorved den barriere, som synden indskyder mellem Gud og mennesket, er brudt ned.

Ved opgivelsen og opofringen af Hans syndfrie liv, ophæver Kristus syndens magt til at satte skel mellem Gud og den troende.

ALT det ovenstående er inkluderet i dette storslåede formål:

“FORAT [*hina*: “med det formål at”]

Han kunde bli en miskunnelig og trofast YPPERSTEPRÆST i de ting, som angaae Gud til å gjøre SONING FOR folkets synder” (Hebr. 2:17).

Med henblik på at dokumentere disse lange og vidunderlige forbundne kæder af argumenter - i apostelen Paulus' ukuelige stil, med hans mange indskudte sætninger og supplerende argumenter - gennemgår vi nedenfor de relevante senere kapitler i Hebræerbrevet, redigeret af os, for derved at bringe frem de sandheder og den bogstavelige græske tekst, vedrørende det enorme og storslåede centrale tema som ikke var afsløret før: vor HERRE JESUS KRISTUS som YPPERSTEPRÆSTEN:

[Vi citerer med Rotherhams eftertryk i det græske (dvs. og som nævnt før: understregning = eftertryk, og ***fed type og kursiv*** = stærkt eftertryk).

Citater fra Skriften - så sammenvævet med Pauli sprog og ordvalg - er, som ved tidligere lejligheder, markeret med "*kursiv i citationstegn*".

Alle ord ellers med store og / eller fede bogstaver, parantes, indskudt, kapitel og vers numre, anførselstegn, kommaer, punktummer osv. er en del af Den Norske 1930 Bibels og / eller vores redigeringer; ingen af disse findes i den oprindelige græske tekst].

3 **DERFOR** [*hothen*: "for hvilken årsag"], hellige brødre, I som har fått del i et himmelsk kall, gi akt på den APOSTEL og YPPERSTEPREST Som vi bekjenner, **Jesus**,

² Han Som var "tro" mot Den som gjorde * Ham dertil

* [dansk 1904: "beskikkede Ham"; de fleste engelske versioner har "appointed"],

likesom "og Moses var i hele hans hus". [citater fra 4. Mosebog 12:7].

³ **FOR** [*gar*] **Denne** er aktet så meget større ære verd enn Moses, som **Den Som har gjort huset**, har større ære enn huset selv.

⁴ **FOR** [*gar*] iflg. grundteksten] hvert hus blir jo gjort av nogen; MEN [*de*] Den Som har gjort alt [*pas*: alt uden undtagelse] er **Gud**;

⁵ og Moses var vel [*men*] "tro i hele hans hus" som "tjener", **til å vidne om det som skulde tales** [*lalēthēsomenōn*, hvilket er den eneste forekomst af et verbum i fremtid passiv participium i hele NT; verbet er *laleō*: "at tale".

Meningen her er derfor, at Moses som en tro tjener i hele hans hus, i ord og gerning VIDNEDE om de ting [flertal i grundteksten] som herefter (dvs. i *fremtiden*) skulde være blivende talt].

⁶ MEN [*de*] **Kristus** som Sønn over Hans hus, og Hans hus er vi, såfremt vi holder vår frimodighet og det håp som vi roser oss av, fast inntil enden [*telos*].

⁷ **DERFOR** [*dio*: *dia* ("igennem") med *hos* ("dette"): "derfor, desårsag"]

(som den Hellige Ånd [*to pneuma to hagion*: Helligånden Selv] sier:

" *Idag, om I hører Hans røst, da forherd ikke eders hjerter som ved forbitrelsen **, på fristelsesdagen i ørkenen, hvor eders fedre fristet Mig ved å sette Mig på prøve, enda de så Mine gjerninger i firti år;

Derfor [*dio*] *harmedes* ** [se nedenfor] *Jeg på denne slekt og sa: "De farer alltid vill i hjertet; men de kjente ikke Mine veier", så Jeg svor i Min vrede: "Sannelig, de skal ikke komme inn til Min hvile!" **** [citater fra Salme 95:7-11].

* ["forbitrelsen": *parapikrasmos*, fra *para* benyttet intensivt og *pikrainō*: "at bitterlig-gøre" (*pikros*: "skarp, bitter") – *Vine*. Ordet forekommer kun her og igen i Hebræerbrevet 3:15; Paulus citerer fra Salme 95 i Septuaginta; ordet forekommer i 95:8].

*** ["hvile": *katapausis* fra *katapauō*: "at hvile" (*kata*: "ned, nede", benyttet intensiverende med *pauō*: "at ophøre, stoppe, bringe til ende"; *pauō* er et rod-ord som vi genkender fra ordet "pause")].

¹² **Se til**, brødre, at det ikke [*mēpote*] i nogen av eder er et ondt, vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud;

¹³ **MEN** [*alla*] forman hverandre hver dag, så lenge det heter "*idag*", forat ikke [*hina mē*] nogen av eder "*skal forherdes*" ved syndens svik;

¹⁴ **FOR** [*gar*] vi har fått del med Kristus [*tou Christou*: "den Kristus"] såfremt vi holder vår første fulle visshet fast inntil enden [*telos*]¹⁵ Når det sies:

*"Idag om I hører Hans røst,
da forherd ikke eders hjerter som ved forbitrelsen [*parapikrasmōs*]"*

¹⁶ **FOR** [*gar*] iflg. grundteksten] **hvem** var det da vel som hørte den og dog "*forbitret Ham?*" [*parapikrainō*; eneste forekomst i NT]

var det ikke alle [*alla* i grundteksten: "var det *mon* ikke alle"] de som gikk ut av Egypten ved Moses?

¹⁷ [MEN [*de*] - istedet for "Og"] **hvem** var det "*Han harmedes ** på i firti år?*" var det ikke på dem som hadde syndet, "*så deres kroppar falt i ørkenen?*" [citert fra 4.Mosebog 14:22,23,29];

** ["harmedes": *prosochthizō*. Ordet forekommer kun her og i Hebræerbrevet 3:10 (citerende Salme 95) og brukes kun om Gud. Det betyr "at være vred eller dybt utilfreds med" (*pros*: "mod" eller "med"; *ochtheō*: "blive hårdt ærgelig"); "harmedes" uttrykker nok ikke i tilstrækkelig grad Guds retfærdige vrede antydning i teksten. *Thayer* bemærker, at i LXX uttrykker *ochtheō* "at afsky, at udspy, at væmmes ved"].

¹⁸ **OG** [*de*] **om hvem** var det Han svor at "*de ikke skulde komme inn til Hans hvile*", uten om dem som ikke hadde villet tro?

¹⁹ Så ser vi da at det var for vantros skyld [*dia*] de ikke kunde komme inn.

4 La oss **DERFOR** [*oun*: konjunktionspartikkel der indikerer at noe nødvendigvis følger fra noe annet: "da, derfor, følgelig, som konsekvens, således" – *Thayer*] **ta oss i vare**

["lad os **DERFOR** *frygte*" (v.Holstein); "ta oss i vare" er en svak mening for det græske *phobeō*: "at frygte"];

for at [*mēpote*: ordret: "at ikke" (dvs. potentiel negation) e.g. Lukas 14:29 vedr. at lægge et fundament, med den mulighet *ikke* at være istand til at færdigøre bygningen - *Vine*];

nogen av eder skal synes å være blitt liggende efter [dvs. "at blive tilbage"], da et løfte om å "*komme inn til Hans hvile*" ennå er forhånden.

² **FOR** [*gar*] det glade budskap er og forkynt oss, likesom for hine;
MEN [*alla*] ordet som de hørte, blev dem til ingen nytte, fordi det ikke ved troen var smeltet sammen med dem som hørte det.

³ **FOR** [*gar*] vi "går inn til hvilen", vi som er kommet til troen, således som Han har sagt: "Så *Jeg svor i Min vrede: Sannelig, de skal ikke komme inn til Min hvile*" [Psalm 95:11];

ENDA [*kaitoi*: "end da" eller "end og"; den eneste forekomst i NT] gjerningene var fullført fra verdens [*kosmos*] grunnvoll blev lagt.

[v.Holstein: "... *komme ind til Min hvile*" og det, efterat de gjerninger fra verdens grundvold vare gjorde";
dvs. "denne Hvile [inkl."gjerningerne" deraf"] blev gjort klar til fuld-førelse fra dette tidspunkt!].

⁴ FOR [*gar*] så har Han på et sted sagt om den syvende dag: "Og Gud hvilte på den syvende dag fra alle Sine gjerninger" [1. Mosebog 2:2; 2. Mosebog 20:11].
⁵ og på dette sted igjen: "Sannelig, de skal ikke komme inn til Min hvile".

⁶ EFTERSOM [*oun*] det altså står tilbake at nogen skal "komme inn" til den, og de som først fikk det glade budskap, IKKE "kom inn" for vantros skyld,

⁷ så fastsetter Han atter [*palin*] en dag: idag, idet Han sier ved David så lang tid efter, således som før er sagt: "*Idag, om I hører Hans røst, da forherd ikke eders hjerter*".

[Både den norske og de danske oversættelser er her dårlige og misvisende. Ordret i det græske (med *Rotherham* eftertryk):

"Igen en vis dag Han fastsætter [*horizō*: "definere, ud-markere"], **Idag** i [*en*] David * sigende - efter sådan [lang] tid - som Han har forhen sagt:

"Idag, om I hører Hans røst, da forhærd ikke eders hjerter".

* [Bemærk, at Helligånden her siger bogstaveligt og med eftertryk, at Gud taler " **i** David " [*en David legōn*];
Vi har også tilsvarende i Hebræerbrevet 1:2, at Gud talte " **i** Søn" [*en Huiō*] og i Hebræerbrevet 1:1, at Gud talte " **i** profeterne" [*en tois prophētais*].

Hvad teksten siger, endda med stærkt eftertryk, er at Gud igen ud-markerer en vis dag, derigennem at IDAG (ligesom dengang) siger Gud " **i** David", at "*Idag, om I hører Hans røst, da forhærd ikke eders hjerter*".

⁸ "FOR [*gar*] hadde Josva [Jesus] ført **dem** til hvile, da hadde Han [Gud] ikke derefter talt om en annen dag".

[Adskillige engelske og de danske versjoner oversætter - ligesom den norske 1930 - med "...havde Joshua ført dem til hvile"...

Dette anser vi for forkert af følgende grunde:

1. Grundteksten har "*Iēsous*". Vi bestrider ikke at "*Iēsous*" kan oversettes med enten "Jesus" eller med det tilsvarende hebraiske navn "Joshua".

Konteksten og verbet afgjør hva der er korrekt forståelse.

2. *katapauō*: "at hvile" (*kata*: "ned, nede", her benyttet intensiverende med *pauō*: "at ophøre, stoppe, bringe til ende"; *pauō* er et rod-ord som vi genkender fra ordet "pause").

Ordet er her i aorist aktiv indikativ, hvilket - iflg. *Vine* - "i Hebr. 4:8 *transitivt* har betydningen "at forårsage at hvile" (engelsk: "to cause to rest"; *ligeledes Thayer*: "at forårsage at være i hvile" ("to cause to be at rest").

De ordrette versjoner er delte mellom at sige "Jesus" eller "Joshua".

Julia Smith har: "For hvis Jesus * havde forårsaget **dem** at hvile, da havde Han* ikke derefter talt om en anden dag".

(engelsk: "For if Jesus had caused **them** to rest, he would not have spoken of another day after these things").

Ligeledes: Emphatic Diaglott og John Nelson Darby Translation.
Således oversætter også e.g. KJV, Webster, Darby, HNV, Wycliffe, Bishops' Bible, Geneva Bible, Good News, God's Word, Jubilee Bible, Vulgata, Douay-Rheims 1899 American Edition.

Det er derfor misvisende at oversætte med "... havde Joshua *ført dem til hvile*..."

Det turde være klart, at *Joshua* kan - skriftmæssigt - selvfølgelig ikke siges at have forårsaget at de dengang hvilede. Kun Gud forårsager Hans hvile, som konteksten også klart udtrykker.

Hvis derfor oversætterne har den forudfattede mening at teksten her taler om Joshua, søn af Nun, istedet for Herren Jesus Kristus, da må de nødvendigvis 'tilrette' teksten så den passer dermed - hvilket de har gjort].

3. Konteksten er at "vi har fått del med Kristus [*tou Christou*: "den Kristus"] såfremt vi holder vår første fulle visshet fast", og at vi "går inn til hvilen", vi som er "kommet til troen".

Dette kan *kun* "forårsages" af Gud, nemlig Herren Jesus Kristus - og ikke af Joshua, søn af Nun.

Vi overlader det derfor til læseren at nøje at overveje - i den klare sammenhæng - om Skriften rent faktisk henviser til Jesus - eller Joshua, Nuns Søn].

* [Bemærk, hvordan Helligånden her identificerer "Jesus" og "Han" som Den der taler i Salme 95, og som GUD, som Den der henvises til i de forskellige citater fra 3. Mosebog 14, 1. Mosebog 2, og 2.Mosebog 20.

Sandelig: "Skrifterne er ... de, der vidner om MIG".

Når vi møder Gud i Det Gamle Testamente, er det visseligen den samme Person som vor Herre og Frelser Jesus Kristus bekendtgjorte for os i Det Nye Testamente].

⁹ **ALTSÅ** [*ara*: "derfor, således, som konsekvens heraf"; dragning af en konklusion (som er mere subjektiv end er tilfældet med ordet *oun* – *Thayer* i uddrag)].

står det en sabbatshelg * [se nedenfor] tilbake for Guds folk.

¹⁰ FOR [*gar*] "*den som er kommet inn til Hans [Guds] hvile*" [bestemt artikel: "den hvile, der er Hans"] **han og** "*har fått hvile fra sine gjerninger*", likesom **Gud** "*fra Sine*".

* ["sabbatshelg": *sabbatismos*: "en sabbatshelligholdelse" (i RV, "en sabbat hvile"); den eneste forekomst i Nye Testamente.

"...her [er] den sabbatshelligholdelse, der er evig sabbat "hvile" for at blive nydt uafbrudt ved troende i deres fællesskab med Faderen og Sønnen, i modsætning til den egentlige sabbat i henhold til lov.

Fordi denne "sabbat hvile" er GUDs "hvile", er dens fulde udbygning endnu fremtidig, omend troende nu går ind i den. På den måde de troende træder ind i Guddommelig "hvile", er de derved involverede i en uløselig forbindelse med Gud" - *Vine*].

¹¹La oss **DERFOR** [*oun*] gjøre oss umak "*for å komme inn til*" den hvile, forat ikke nogen skal falle efter samme eksempel på vantrø.

¹²**FOR** [*gar*] Guds Ord er **levende** [*zaō*],
og kraftig [*energēs*: "virksom, kraftig, effektiv"]

og skarpere [*tomōteros*: den eneste forekomst i Nye Testamente; ordet er sammenlignende fra et derivat (*tomos*; jvf. e.g. "ana-tomi") af det primære *temno*: "at skære" mere omfattende eller afgørende som ved et enkelt slag, end det tilsvarende *koptō* der indebærer gentagne slag, ligesom at hakke" - *Thayer*];

enn noget [*pas*: andet overhovedet, dvs. noget som helst andet];

tveegget sværd [*distomos*: bogstaveligt "to-munde" sværd (*dis*: "to gange", og *stomi* "en mund"); kun anvendt 3 gange i Det Nye Testamente, og kun vedr. dette sværd her i Hebræerbrevet 4:12, og i Åbenbaringen 1:16 og 2:12.
Herren Jesus Kristus har dette sværd.

I Septuaginta (LXX) ordet bruges ordet i Dommernes 3:16: "en dolk, som havde to ægge "; Salme 149:6: "et tveægget sværd i hånden", og Ordsprogene 5:4 "Skarp som et tveægget sværd".

Bliv IKKE forledt til at tro at dette er "figurativ sprogbrug".
Dette sværd - Guds Ord manifesteret i denne sansende form - er både *levende* og *ægte*, og dets handlinger og evner er *virkelighed*].

og trenger igjennem [*dükneomai*: "at gå igennem, gennemtrænge" (*dia* "igennem"; *ikneomaia*: "at gå") - *Thayer*];
Den eneste forekomst i Det Nye Testamente.

Kun benyttet i Septuaginta (LXX) i 2.Mosebog 26:28:

"Og den mellemste tværstang, den som er midt på plankeveggen, skal gå tvert over [".gaae igjennem .." (v. Holstein)] fra den ene ende til den andre"].

inntil det kløver [*merismos*: (*meros*: "en del"): "en division, en deling" (inkl. fordelingen i Hebr 2:4; se nedenfor), og "en adskillelse for så vidt at spalte sønder eller separere" - *Thayer*, her i Hebræerbrevet 4:12.
De eneste 2 forekomster i Det Nye Testamente.

Bemærk at i Hebr. 2:3-4 har vi

"...så stor en frelse - den som først blev forkynt ved Herren og derefter stadfestet for oss av dem som hadde hørt Ham [nemlig igennem hele Acta perioden],

idet Gud vidnet med, både ved tegn og under og mangehånde kraftige gjerninger og utdeling av den Hellige Ånd efter Sin vilje".

De fleste versioner - inkl. den norske og de danske - oversætter *forkert* her inkl. henvisningen til Helligånden Selv (der er ingen bestemt artikel).

Retteligen siger teksten:

"Gud vidnede med ved...kraftige gerninger og hellig ånd [*pneuma hagion*, dvs. "kraft fra Det Høje"] ved ud-delinger [*merismois*; flertal] efter Sin vilje".

sjel [*psychē*]

og ånd [*pneuma*],

ledemot [*harmos*: eneste forekomst i NT]

og marg [*myelos*: eneste forekomst i NT],

og dømmer [*kritikos*] hjertets [*kardia*] tanker og råd,

[*kritikos*: "skelne, i stand til at bedømme"; *kritēs* er "en dommer" ("en der afgiver dom, eller tiltager sig selv at dømme om noget" - *Thayer*). Eneste forekomst i Nye Testamente. Ifølge *Vine* betyder *kritikos* "det, der vedrører at dømme (*krinō*: "at dømme"), egnet til eller trænet i at dømme" (dansk: "kritiker").

I Hebræerbrevet 4:12 benyttes det om Guds Ord, som er "hurtig til at skelne tanker og hensigterne i hjertet" "(bogstaveligt: "kritisk vedr. osv."), dvs. skelner vedrørende og afgiver dom om tanker og følelserne.

Dette er en reel evne og virkelige handlinger udført af Guds Ord som en *levende* enhed, og ikke poetisk eller figurativ sprogbrug].

¹³[MEN [*de*] - istedet for "Og"] ingen skabning er usynlig for Hans Åsyn, men alt er nakent og bart for Hans øjne Som **vi har å gjøre med**.

["ingen skabning" (med eftertryk) derfor omfatter ikke blot alle levende skabte og sansende væsener på og under *jorden*, men også alle englelige og himmelske skabninger, cfr. Filipperne 2:9-11;

"alt (*panta*: alle ting uden undtagelse) er nøgent (1904: "blottet") og bart"; 1904 har: "udspændt", hvilket bedre udtrykker det græske *trachēlizō* - (eneste forekomst i NT - fra *trachēlos*, "struben"). Ordet henviser til at vride hovedet tilbage, hvilket eksponerer struben, i.e. til højeste grad af sårbarhed];

"...for Hans øjne Som vi har å gjøre med". *Young* har den bedre tekst her: "for Hans øjne overfor Hvem er [i.e. vi aflægger] vores regnskab"].

¹⁴ **EFTERSOM** [oun] vi da har [echō] en **stor Yppersteprest**, Som er gått gennem Himlene,

[det norske følger grundteksten vel her: *dierchomai*: *dia* ("igennem") med *erchomai*", og "Himlene" i flertal];

Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen.

¹⁵ **FOR** [gar] vi har [echō] ikke en **Yppersteprest** Som ikke kan ha medynk med våre skrøpeligheter, men En Sådanne Som er blitt prøvd i alt i [ordret: "overenstemmende med"] likhet [*homoiotēs* *] med oss, dog uten synd ["bortset fra synd"];

* [*homoiotēs*: "lighed, lignelse"; forekommer kun to gange i Det Nye Testamente: her i Hebr. 4:15. og i Hebr. 7:15:

"Og endnu mere, i overflod, er det indlysende, at "**i henhold til Melchizedeks**" lighed skal der blive oprejst, en anden slags Præst "; (Hebr. 7:15, Rotherham, *med eftertryk ; vores overs.*)].

På engelsk:

"And, yet more abundantly evident it is—that, "**according to the**" **likeness of Melchizedek**" there is to be raised up, a different Priest" (Rotherham, *with emphasis*).

Vi har ovenfor citeret *Rotherhams* fine ordrette tekst fra det græske, istedet for den norske:"Og enn mere klart er det når det opstår en annen Prest efter Melchizedeks vis"]].

¹⁶ La oss **DERFOR** [oun] trede frem med frimodighet for Nådens Trone, forat [*hina*: "med det formål at"] vi kan få miskunn og finne nåde til hjelp i rette tid.

⁵**FOR** [gar] **hver yppersteprest tas iblandt mennesker** og innsettes for mennesker til tjeneste for Gud, for å frembære både gaver og slaktoffer for synder,

[v.Holstein (mere ordret): "**Thi hver ypperstepræst, som tages af** [*ek*: "ud af"] mennsker, settes for mennesker i de ting, som angaae Gud, at han skal ofre baade gaver og slagtoffer for synder"];

² som en som kan bære over med

[*metriopatheō* (eneste forekomst i NT): "at behandle med mildhed, eller mådehold, at bære over med blidhed"- *Vine*; (fra *metriōs*:"moderat", og *pathos*: "hvad befalder en, hvad enten sørgeligt eller glædeligt... en lidelse i sindet, følelser, lidenskab..." - *Thayer*; uddrag). Både v. Holstein og 1904 har "medlidenhed"];

de vankundige og villfarende, fordi han også selv er skrøpelig underlagt,

³ OG for dens skyld [*dia tautē*: "på grund af dette"] må frembære syndoffer, som for folket, så og for sig selv.

⁴ Og **ingen** tiltar **sig selv** den ære, men den som kalles av Gud, likesom Aron.

⁵ **SÅLEDES** [*houtō(s)* "således, i så henseende, sådan"] tilla da heller ikke Kristus [*ho Christos*: "Den Kristus"] Sig den ære å bli **Yppersteprest**, men Han Som sa til Ham:

"Du er **Min SØNN, Jeg** har født Dig idag" [Salme 2:7].

⁶ **LIKESOM** [*kathōs*: "ligeledes, ligesom, overstemmende med"] Han og på et annet sted sier:

"Du er Prest til evig tid [*eis ton aiōna*: "til æonen"] **efter Melchizedeks vis**" [Salme 110:4].

(⁷ Og Han har **i Sitt kjøds dager** med sterkt skrik [1904: "stærkt raab"] og tårer frembåret bønner og nødrop til Ham Som kunde frelse Ham fra døden, og Han blev bønnhørt for Sin Guds frykt,

⁸ og således lærte Han, skjønt Han var Sønn, **lydighet** av det Han led.

[Som fuldstændigt dokumenteret fra Skriften i vores "Gethsemane" bog (*q.v.*) bad vor Herre Jesus Kristus ikke om at undslippe døden på *korset*, men Hans umiddelbare forestående mulige død i *Gethsemane*].

⁹ Og da Han var fullendt, blev Han Ophav [*v. Holstein & 1904*: "Aarsag"; de engelske overs. har overvældende "Author" eller "Source" of ..salvation]

til evig ["æonisk"] frelse [referende Esajas 14:17] for alle dem som lyder Ham).

¹⁰UDNÆVNET * af Gud til **Yppersteprest "efter Melchizedeks vis"**.¹¹ Om dette har vi **meget** å si, som også er vanskelig å utlegge, eftersom I er blitt trege til å høre".

* [*v. Holsteins* mere ordrette oversættelse. "Udnævnt" (eller "kaldet") er *prosagoreuō* (eneste forkomst i NT): "at blive udpeget eller proklameret".

Ifølge *Vine*, betegner ordet primært "at tiltale, hilse, salutere; således "at kalde ved navn" [inkl. titel] (RV: "navngivet af Gud en Ypperstepræst"); KJV: "kaldet").

Prosagoreuō udtrykker den formelle betegnelse af titlen af HAM, *Hvis* [titel] det er; "kaldet" udtrykker derfor ikke i tilstrækkelig grad betydningen. Henvisningen er til Salme 110:4, og profetien heraf blev bekræftet ved Opførelsen.

De engelske versioners forskellige oversættelser indikerer også bredden og dybden i *prosagoreuō*, e.g.

- "kaldet" ("called" - NKJV, DRA, GNV);
- "udpeget" ("designated" - Lexham. MOUNCE, ESV, NASB, NIV, NLT, NRSV, RSV);
- "udvalgt" ("chosen" - TLB, CEV,
- "udpeget og anerkendt og saluteret" ("designated and recognized and saluted"AMP)
- "benævnt" ("named" - ASV, JUB);
- "udnævnt" ("appointed" - CEB, GW, NOG, VOICE);
- "proklameret" ("proclaimed" - CJB);
- "addresseret" ("addressed" - KJV, Darby);
- "gjort" ("made" - ERV, NCV);
- "gjort [udpeget; udnævnt] ("made [designated; appointed]" - EXB);
- "deklareret" ("declared" - GNT, HCSB);
- "anerkendt" ("recognized" - Phillips).

Ordet bruges i Septuaginta (LXX) i Femte Mosebog 23:6: " Du [Israel] skal aldri i dine levedager søke deres [nemlig Moabs og Ammons] velferd og lykke" (og se den interessante begrundelse herfor i 23:1-5).

I Hebræerbrevet 2:17 - som vi har set - mødte vi *den allerførste omtale i Det Nye Testamente* af vor Herre Jesus Kristus som YPPERSTEPRÆST:

"FORAT [*hina*: "med det formål at"] **Han kunde bli en miskunnelig og trofast YPPERSTEPRÆST** i de ting, som angaae Gud til å gjøre soning for folkets synder". (Hebr. 2:17).

HER - i Hebræerbrevet 5:10 - møder vi nu *for allerførste gang*, at vor Herre formelt tilskrives Sin *fulde* Ypperstepræstelige embeds-titel, som

"YPPERSTEPRÆST efter Melchizedeks vis" (Hebr. 5:10).

[Som vi bevæger os ind i flere dele af Hebræerbrevet tidligere gennemgået, henviser vi læseren til, hvad der er blevet skrevet før, snarere end at duplikere her].

¹¹Om dette har vi **meget** å si, som også er VANSKELIG Å UTLEGGJE, **eftersom** [*eipei*; "eftersom, efterdi, fordi"] I er blitt trege [*nōthros*] til å høre".

¹²**FOR** [*gar*] skjønt I efter tiden burde være lærere, trenger I **atter** til at en lærer eder hvad som er de første grunner * i Guds ord, og I er blitt sådanne som trenger til **melk**, ikke fast føde.

* [se ** nedenfor]

¹³**FOR** [*gar*] **hver den som får melk**, er ukyndig i rettfærd's ord, for han er jo et barn; [*nēpios*: "et lille barn (ordret: "uden [endnu] evne til at tale")];

¹⁴**MEN** [*de*] fast føde er **for voksne, for dem som** ved bruken **har sine sanser opøvd til å skille mellem godt og ondt** .

^{6.1}La oss **DERFOR** [*dio: dia* ("igennem") med *hos* ("dette") "derfor, desårsag"] gå forbi barnelærdommen ** [se nedenfor] om Kristus og skride frem mot det fullkomne *

(så vi ikke atter legger grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud, med lære om dåp og håndspåleggelse, om dødes opstandelse og evig ["æonisk"] dom);

* ["mot det fullkomne: *teleiotes*: "perfektion, dvs. tilstanden af den mere intelligente, moralske og åndelige fuldkommenhed"- *Thayer*; "fuldendelse, fuldkommenhed: det, der har nået sin fulde og tilsigtede ende" - *Bullinger*].

Ordet forekommer kun her og i Kolossenserbrevet 3:14:

"Men over alt dette iklæ eder kjærligheten [*agapē*], som er fullkommenhetens sambånd";

** Hebr. 5:12 henviser til: "hvad som er de første grunner i Guds ord"
(engelsk: "the first principles of the oracles of God");

Hebr. 6:1 henviser til "barnelærdommen om Kristus"
(engelsk: "the principles of the doctrine of Christ").

I det græske kan forskellighederne ses som følger (ordret):

5:12: "de første grunner i Guds ord"

ta stoicheia [også i Kol. 2:20 og Gal. 4:3,9] *tēs archēs tōn logiōn tou Theou*
elementerne (rudimenterne) af begyndelsen af ordet af Den Gud

6:1: "barnelærdommen om Kristus"

ton tēs archēs tou Christou logon
det af begyndelsen af Den Kristus ord] (i.e. ordet vedr. begyndelsen af Kristus)].

"OG DETTE vil vi gøre, om Gud gir lov til det.

⁴ For det er umulig at de som engang er blitt oplyst og har smakt den himmelske gave og fått del i den Hellige Ånd

[*pneuma hagion*: uden artikel: "..fået del i *hellig ånd*" dvs. "kraft fra det Høje"]

⁵ og har smakt Guds gode ord og den kommende verdens ["æons"] krefter, og så faller fra, atter kan fornyes til omvendelse,

⁶ da de på ny korsfester [*anastauroō*: "korsfæster igen"; eneste forekomst i NT] Guds Sønn for sig og gjør Ham til spott.

[Vi citerer fra Dr. Bullingers kommentar (i hans bog "*The Giver and the gifts*") til Hebr 6:4-6 (med vores redigering og fremhævelser):

"For det er umuligt for dem, der var ... delagtige i *pneuma hagion* ... hvis de skal falde bort , at forny dem igen til omvendelse".

Her, selvom der ikke er nogen artikel i det græske, har begge versioner [dvs. KJV og RV - og det gælder for stort set alle engelske versioner] interpoleret i det engelske og benytter blokbogstaver for Den Hellige Ånd.

Men passagen taler om dem, der havde "gaver".
Der siges intet om at de havde modtaget "nåde".

Det er muligt at have det ene uden det andet. Et menneske kan have nåde, men ingen "gaver"; og en anden kan have gaver, men ingen "nåde".

Bileam havde gaver, men ikke nåde. Han havde profetiens gave fra Herren (4.Mosebog 23: 5,16), men han var "ingen af Hans [Guds]" .

For det er "nåde, der sparer", og ikke "gaver" (Ef 2:8). Nåde er den store "gave", uden hvilken alle andre er af ingen nytte.

Judas, som een af de tolv, utvivlsomt deltog i deres mirakuløse gaver, der blev givet til dem alle (se Matt 10:1).

Herren Selv fortæller os om dem, der vil have gjort "mange vidunderlige værker", men som vil blive afvist, fordi de ikke havde nåde (se Matt 7: 21-23).

Dette er også undervisningen i 1. Korinthierbrev 13:1-3 .

Det er nu, som det var i Det Gamle Testaments administration: *pneuma* kan "komme over" personer til tjeneste, uden at være "inden i" dem til frelse.

Disse hebræere var troende; men mange af dem troede ikke mere end de jøder i Acta 21:20, af hvilke der var "mange tusinde, som troede", men var "alle nidkære for loven" .

Vi får ikke at vide, hvad de troede; eller hvor meget de troede. Hvorvidt som jøder, de troede på Kristus som Israels Messias; eller om, som tabte syndere, de troede på Kristus som Frelser.

De kunne næppe have anset dem selv som syndere, eller stå på nådens grund, hvis de stadig var "nidkære for loven" .

Derfor er disse ord i Hebræerbrevet 6 vel rettet til sådanne hebraiske troende, som de var dengang : men de har ingen speciel anvendelse i dag overfor dem, hvis ståsted er i nåde, ifølge Romerbrevet 8 , Efeserbrevet 2 etc., og som er medlemmer af Kristi Legeme, i Hvem - nemlig Herren Jesus Kristus - der er "ingen fordømmelse", og fra Hvem, der er ingen adskillelse.

Hele passagen i Hebr. 6 taler om "gaver".

De havde "smagt" de "kræfter" der henhører til den kommende æon. De havde haft en forsmag på Tusindårs-Riget i disse tidlige kapitler i Apostlenes Gerninger [der repræsenterer overgangen til den nuværende Nådens administration].

Men de vantro jøder afviste Kristus som Messias; og mange der troede at Han var Messias, afviste Ham som Frelseren ved afvisning af Hans offer, ved at gå tilbage til ofringerne i henhold til Loven (Acta 21: 20, Galaterbrevet 4:9).

Alle sådanne blev advaret, at "der forbliver ikke mere et offer for synder" (Hebr 10: 26); og at uden et offer, var de uden håb, og skal gå tabt. "

Vi er glade for at informere læseren, at Dr Bullingers "*The Giver and His Gifts or The Holy Spirit and His Work*" er nu frit tilgængelig som PDF download fra "Treasures" på vores website www.Bibletreasures.co.uk].

⁷FOR [*gar*] **den jord** som drikker regnet som ofte faller på den, og som bærer gavnlig grøde for dem den dyrkes for, den får velsignelse fra Gud;

⁸MEN [*de*] "*bærer den torner og tistler*", da er den uduelig og "*forbannelse*" nær, og enden med den er å brennes. [Pauli henvisning er til 1.Mosebog 3:17 *et seq*].

⁹MEN [*de*] om eder, I elskede, er vi visse på det som bedre er, og som hører til frelse, enda vi taler således.

¹⁰FOR [*gar*] Gud er ikke uretferdig, så Han skulde glemme eders verk og den kærlighed [cfr. 1. Thessalonika 1:3] I har vist mot Hans Navn, idet I har tjent og endnu tjener de hellige.

¹¹ **MEN**[*de*] vi ønsker at enhver av eder må vise den samme iver for den fulle visshet i håpet inntil enden, forat I ikke skal bli trege, men efterfølge dem som ved tro og tålmod arver løftene.

¹³ **FOR** [*gar*] da Gud gav Abraham løftet, svor Han ved Sig Selv, eftersom Han ingen større hadde å sverge ved, og sa:

"Sannelig, Jeg vil rikelig velsigne dig og storlig mangfoldiggjøre dig";
[citert fra Septuaginta (LXX), 1., Mosebog 22:16 *et seq*];

¹⁵ **OG SÅLEDES** [*houtō(s)*: "på denne måte, sådan, således"] da han hadde ventet tålmodig, opnådde han det som var lovt.

¹⁶(**FOR** [*gar*] **mennesker** sverger jo ved den større, og **eden** er dem en ende på all motsigelse, til stadfestelse).

¹⁷ **HVORIGENNEM** [ordret: *en hō (hos)*: "IGENNEM hvilket" – dvs. den ed, som Gud svor ved Sig Selv] da Gud vilde enn mere vise løftets arvinger hvor uryggelig Hans vilje var, **gikk Han imellem** * med en ed,

* ["...gikk Han imellem": det norske oversætter *mesiteuō* korrekt; [v. Holstein: "satte Hand en eed der imellem"]; eneste forekomst i Det Nye Testamente;

mesiteuō: "at optræde som mægler mellem stridende eller andre parter, som indgår en pagt; at udrette noget ved at træde ind mellem to parter, fungere som en sponsor eller kautionist, forpligte sig selv, give kaution" - *Strong / Thayer*.

Verbet *mesiteuō* stammer fra *mesitēs*: [ordret: "en der går imellem" (jvf .engelsk: "a go-between"), (fra *mesos*: "midten" og *eimi*: "at gå")];

i henhold til *Thayer*: "en der intervenserer mellem to, enten for at gøre eller genoprette fred og venskab, eller danne en kompakt, eller til at ratificere en pagt". Ordet *mesitēs* forekommer kun 6 gange i NT (3 gange i Hebræerbrevet).

Noten i Vine er relevant:

"*mesitēs* ... bruges på to måder i Det Nye Testamente:

(a) "en der formidler" [eller "mægler"] mellem to parter med henblik på at bibringe fred som i 1 Timoteus 2:5, selv om mere end blot "Formidler-skab" fremsættes der, for menneskenes frelse nødvendigjorde at Formidleren Selv:

- skal besidde en natur og attributter tilsvarende den, over for hvem Han optræder som Formidler, og
- bør ligeledes deltage i naturen af dem, overfor hvem Han optræder (dog uden synd) som Formidler;

KUN ved at besidde både Guddomme-*lighed* og menneske-*lighed* kunne Han forstå krav fra den Ene og den andens behov; endvidere kunne disse krav og disse behov kun blive imødegået og opfyldt af En Der Selv var beviseligt syndfri, og ville give Sig Selv som et sonoffer på vegne af mennesker;

(b) "en, der fungerer som en garanti" for at sikre noget, som ellers ikke ville blive opnået.

Således i Hebræerbrevet 8:6, 9:15 og 12:24 er *Kristus Den Der er Garanti* for en "bedre pagt", "den nye pagt", Den Der garanterer dens betingelser for Hans folk.

I Galaterne 3:19 omtales Moses som en "mægler", og det siges klart, at "en mægler er ikke mægler blot for én" (Gal. 3:20), dvs. mægler for blot den ene af parterne. Her er kontrasten mellem løftet givet til Abraham og afgivelse af Loven. Loven var en pagt vedtaget mellem Gud og det jødiske folk, der kræver opfyldelse af begge parter.

Men med løftet til Abraham blev *alle* forpligtelserne antaget af Gud, hvilket er underforstået i erklæringen "men Gud er én" - *Vine* (med vores redigering og fremhævelser).

I Septuaginta (LXX) forekommer *mesitēs* i Job 9:33: "...der er ikke nogen voldgiftsmann [*mesitēs*] mellem oss [*mésos*], som kunde legge sin hånd på oss begge".

¹⁸ **FORAT** [*hina*: "med det formål at"] vi ved to uryggelige ting, hvori Gud umulig kunde lyve, skulde ha en sterk trøst, vi som har tatt vår tilflukt til å gripe det håp som venter oss,

¹⁹ det vi har som et anker for sjelen, et som er trygt og fast og "*når innenfor forhenget*" [2. Mosebog 16:2,12];

²⁰ HVOR Jesus gikk inn som Forløper for oss, idet Han blev **Yppersteprest til evig tid** ["til æonen"] "efter Melchizedeks vis".

^{7:1} **FOR** [*gar*] "**DENNE Melchizedek**

- **Konge i Salem,**
- **den Høieste Guds Prest** ",
- **Han Som "gikk" Abraham "i møte da han vendte tilbake fra sin seier over kongene", og "Som velsignet" ham,**
- **Han Som Abraham også gav "tiende av alt"**, og
- Som først, når Hans Navn utlegges, er "Rettferdighets Konge",
- men dernæst også "Salems Konge", det er "Freds Konge",
- Som er uten far,
- uten mor,
- uten ættetavle,
- Som hverken har dagers begynnelse
- eller livs ende,
- men er gjort lik med Guds Sønn,

Han blir Prest for alltid [citat fra 1.Mosebog 16:17 *et seq*].

Som det fremgår af den tekst som vi har undersøgt fra Hebræerbrevet 3:1 og fremefter, Paulus når her det absolutte *plateau* - så at sige (og som *stærkt* fremhævet i det græske) - af hans lange kæde af argumenter:

FOR "DENNE Melchizedek[Konge i Salem etc.]....forbliver [menō] Præst til [eis] evindeligheden" [to diēnekēs]" (Hebr. 7:3; *vores oversættelse*).

Som nævnt tidligere: Helligånden giver os her et enestående og forbløffende udvalg af kendsgerninger vedrørende Melchizedek - flere af hvilke vi har allerede gennemgået - som *alle* taler til den åbenbaring, at Melchizedek og vor Herre Jesus Kristus er den ene og samme Person - i forskellige manifestationer.

Vi vender nu tilbage - som lovet i kapitel 3 - til ordet *aphomoioō* (*apo* ("fra") sammen med *homoioō*), der anvendes om Melchizedek her i Hebræerbrevet 7:3.

Den norske 1930 har: "...men er gjort lik med Guds Sønn";

Den danske 1904: "...men lignet med Gud Søn";

v. Holstein (1740:): "...men lignes ved den Guds Søn"

FOR "DENNE Melchizedek..uden..eller etc..MEN er gjort lik med [*aphomoioō*] Guds Sønn".

(Engelsk:

"FOR THIS Melchizedek..having etc..BUT made like unto [*aphomoioō*] the Son of God").

Verbet *aphomoioō* er i perfektum passiv participium (*aphōmoioōmenos*); det vil sige *Melchizedek*, som subjektet, er modtageren af handlingen.

Derfor søger e.g. de følgende engelske versioner at reflektere korrekt, at ordet er i passiv:

KJV: "...but made like unto the Son of God" (ligeledes: Rotherham, ASV);

Young: "...but being made like to the Son of God"

Webster: "... but made like to the Son of God"

HNV: "...but made like the Son of God" (ligeledes: NASB, NKJV, Wesley).

[Bemærk dog, at problemet med at udtrykke den passive ved at tilføje ordet "gjort" (engelsk: "made") og benytte det til at indikere, at subjektet (Melchizedek) er modtageren af handlingen, nemt fører til at "gjort" da bliver misfortolket som angivende, at Melchizedek derfor blev "gjort" i betydningen af "at blive"skabt"- hvilket det græske hverken siger og ej heller indebærer, og hvilket er uden nogen som helst Skriftmæssig begrundelse.

Det passive participium bruges på dansk især i forbindelse med verberne "have" og "være" til at omskrive perfektum ("han har sunget" [sangen]), og med verbet "blive" til at udtrykke passiv (den [sangen] "bliver sunget").

Den engelske form "-ing" eller "-ed" svarer historisk til det danske participium "-ende"]

Således - istedet for "*made like*" ("gjort lig") eller "*being made like*" ("værende gjort lig") er det mere præcist at sige, på engelsk,

"having been made like"

(tilsvarende - omend meget tungt på dansk -: "havende værende blevet gjort lig");

[således e.g. Green's Literal Translation, Analytical og Emphatic Diaglott, såvel som både Nestle-Marshall og Conservative Version interlineære oversættelser)];

eller at oversætte: “*likened to*” (Julia Smith) [dansk: "lignet med"]; “*likenessed to*” (exeGesés Companion Bible) [dansk: "ligheds-gjort med"].

[Ligeledes *Bauer*: “being made like, likened, likenessed, assimilated”].

Verbet i perfektum beskriver en handling, der betragtes som værende afsluttet i fortiden, en gang for alle, og derfor ikke behøver at blive gentaget.

Det er imidlertid meget mere vanskeligt, hvorledes vi skal give en præcis mening til præfikset *apo*.

Alle oversætterne kæmper med dette, fordi traditionel antagelse forhindrer dem i at se, at Melchizedek og vor Herre Jesus Kristus er visseligen den samme *Person*.

DERFOR finder vi at ‘*apo*-delen’ of *ap-homoioō* enten

(1) 'oversættes' ved at benytte "med" [engelsk: “*unto*” eller “*to*”], eller

(2) *ikke* bliver oversat, eller

(3) vi finder - især i mange moderne versioner - at meningen af ordet *aphōmoioōmenos* ændres og ned-gradueres derved at disse versioner ignorerer

(a) at verbet er i passiv; og

(b) at verbet er i perfektum; og endelig

(c) ignorerer at *apo* er en del af verbet.

Således "oversættes" (*sic!*) med "ligner Guds Søn" (f.eks i alle NIV versionerne mv., der har “*resembling the Son of God*”).

Lignende variationer ser vi i nyere skandinaviske versioner:

"Melchizedek

- er et bille på Guds Sønn" (norske 'En Levende Bok')

- Precis som Guds Son" (svenske 'Nya Levande Bibeln')

- er således et billede på Guds Søn" (danske 'Bibelen på hverdagsdansk').

Vine har denne hjælpsomme note vedrørende *apo*:

"Den primære betydning af *apo* er " af ";. dette er illustreret i sådanne forbindelser som *apokaluptō* : "af-sløre"; *apokoptō* : "af-skære, af-hugge".

Således har *apo* forskellige nuancer af mening, væsentligst betydningen "fra" eller "væk fra" (engelsk: "from");

(f.eks Matthæus 5:29,30; 9:22; i Lukas 24:31 er det bogstaveligt (på engelsk): "He became invisible from [*apo*] them"; meningen er at Herren, hidtil synlig, forsvandt fra deres øjne. På dansk nødsages vi til at sige: "Han blev usynlig *for* dem";

Romerbrevet 9:3: "...forbannet bort fra [*apo*] Kristus...") .

I denne sammenhæng bemærker vi, at den primære betydning af det lignende ord *ek* er "ud af" (engelsk: "out of").

[Således f.eks Matthæus 3:17: "en stemme fra ["ud af"] (*ek*: engelsk: "out of") himlen"]

Idet *apo* og *ek* begge ofte oversættes med "fra", er de ofte indbyrdes *tæt på* (men ikke identiske med) hinanden i betydning.

Sondringen ses i vid udstrækning deri, at *apo* antyder et udgangspunkt, der er *ude-fra*, medens udgangspunktet for *ek* er *inde-fra*.

Denne "*inde-fra*"-betydning kan ofte også indeholdes i *apo*, men *apo* har ikke den samme grad af "indeni - hed" (engelsk: 'within-ness'), som *ek* indeholder.

[For eksempel bruges *apo* i Matthæus 3:16, hvor den engelske RV retteligen har "Jesus ... steg Han straks op fra vandet".

I Markus 1:10 bruges *ek*: "...kommer op af vandet"; *ek* (som står i kontrast til *eis* i vers 9) understreger mere eftertrykkeligt end *apo* den kendsgerning, at Han blev døbt " i vandet" - *Vine* (med vores redigering og fremhævelser).

[Det er sørgeligt, at både de norske og danske versioner alle har "op af vandet" i begge tekster.

Helligånden - helt bevidst og indeholdt i Hans specifikke formål for henholdsvis Matthæus og Markus evangeliet - har gjort en speciel subtil distinktion mellem de to tekster, som oversætterne i deres 'egen visdom' tillader dem selv at ignorere].

Thayer har vedrørende *aphomoioō*:

- 1)"at foranledige at en model [eller skabelon] benyttes til at tilpasse et billede eller form i samme lighed [som modellen eller skabelonen];
- 2) at udforme noget [lig] sig selv; at kopiere;
- 3) at producere en faksimile";

og i passiv : "at blive som, gjort lignende".

Bullinger har denne note vedrørende *aphomoioō* :

"Ordet forekommer kun her [Hebr. 7:3] i hele Det Nye Testamente (*i passiv*): "at blive som, gjort lignende"; "at blive sammenlignet *fra* (ikke *lavet* [eller *skabt*] lignende) - i modsætning til, hvad der går forud ved [brugen] af [kontrast-partiklen] *de* [dansk: "men"];

således indikerer *aphomoioō* Melchizedeks lighed til En Anden, i hans karakteristika." - *Bullinger* (med vores redigering og fremhævelser).

Som vi delvist har undersøgt tidligere, betyder verbet *homoioō*: "at blive gjort lig, at lignedes ved, sammenligne";

[ifølge *Vine* bruges *homoioō*:

(a) især i lignelser, med betydningen af at sammenligne "være lig ved" eller i passiv, "at blive sammenlignet med" (Matt. 7:24, 26; 11:16, 13:24, 18:23; 22:2; 25:1, Markus 4:30, Lukas 7:31, 13:18; Lukas 13:20);

(b) at gøre "lige-som" eller i passiv, "at blive gjort lige-som", eller "blive lige-som" (Matt. 6:8); i Acta 14:11: "i skikkelse af (mænd)", er det bogstaveligt: "blevet lavet lige-som (mænd)" (aorist participium, passiv);

i Romerbrevet 9:29 og Hebræerne 2:17 er ordet brugt om Kristus vedr. at blive "gjort lige-som" Sine brødre dvs. tagende del i den menneske-lige natur, bortset fra synd (jvf. Hebr. 2:14) - *Vine* (med vores redigering og eftertryk).

Navneordet *homoioōma* - afledt af verbet *homoioō* - betyder

"det, der er gjort efter ligheden med noget, herunder en sådan lighed, som nærmer sig fuldstændig lighed eller identitet" - *Thayer*.

[Ordet forekommer kun 6 gange i Det Nye Testamente og bruges med hensyn til:

1. Herren Jesus Kristus, ved Sin del-agtig-gørelse i menneskebørns form af blod og kød

"...tok **en tjeners skikkelse** [*morphē*] på Sig, idet Han kom **i menneskers** [*anthrōpos*] **lignelse** [*homoioōma*] og da Han **i Sin ferd** [*schēma*] var funnet som **et menneske** [*anthrōpos*]" (Filipperbrevet 2: 7-8; Rotherham med eftertryk).

2. "Og gresshoppenes skikkelse [*homoioōma*: "ligheder. lignelser"] var lik [*homoios*; adjektiv-se nedenfor] hester, rustet til krig..." (Åbenbaringsbogen 9:7).

(På engelsk:

"And the shapes [*homoioōma*: "likenesses" – Young, Darby] of the locusts were like [*homoios*; adjective] unto horses prepared unto battle" (Revelation 9:7, KJV);

3. "...og byttet den uforgjængelige Guds herlighed bort mot et billede, en avbildning [*homoioōma*] av et forgjængelig menneske" (v. Holstein: "...til et forkrænkeligt menneskes...billedes lignelse") (Romerbrevet 1:23).

(På engelsk:

"...and changed the glory of the incorruptible God into the likeness [*homoioōma*] of an image of corruptible man..." (Romans 1:23, Young);

4. "...men allikevel hersket døden fra Adam til Moses også over dem som ikke hadde syndet i likhet [*homoioōma*] med Adams overtredelse..." (Romerbrevet 5:14).

(På engelsk:

"...death reigned from Adam to Moses, even over them that had no sinned after the similitude [*homoioōma*; "likeness" – Young, ASV] of Adam's transgression..." (Romans 5:14, KJV);

5. "For er vi blitt forenet med Ham ved likheten [*homoiōma*] med Hans død, så skal vi også bli det [ved likheten] med [Hans] opstandelse" (Romerbrevet 5:14).

(På engelsk:

"For if we have been planted together in the likeness [*homoiōma*] of His death, we shall be also [in the likeness] of [His] resurrection" (Romans 6:5, KJV);

6. For det som var umulig for loven... det gjorde Gud, idet Han sendte Sin Sønn i syndig kjøds lignelse [*homoiōma*] og for syndens skyld og fordømte synden i kjødet" (Romerbrevet 8:3).

(På engelsk:

"...God sending His own Son in the likeness [*homoiōma*] of sinful flesh, and for sin, condemned sin in the flesh" (Romans 8:3, KJV)].

Adjektivet *homoios* betyder "ligesom, lignende, [noget] der ligner", og "lignende" som i at være svarende til (eller tilsvarende) en ting" - *Thayer*.

Således Johannes 9:9 om den blinde mand, der fik sit syn af vor Herre Jesus Kristus:

"Andre sa: "Jo, det er han"; andre sa: "Nei, men han ligner [*homoios*] ham".
Han selv sa: "Det er mig". (Johs 9:9).

Det var den samme person - dog anderledes.

1 Johannes 3:2:

"I elskede! nu er vi Guds barn, og det er ennu ikke åpenbaret hvad vi skal bli; vi vet at når Han åpenbares, da skal vi bli Ham like [*homoios*]; for vi skal se Ham som Han er".

NU: vedrørende Melchizedek anvender Helligånden - som nævnt - det unikke ord *aphomoioō* (*apo* ("fra") sammen med *homoioō*) i Hebræerbrevet 7:3.

Dette er den eneste forekomst af ordet i det Nye Testamente, og ordet forekommer overhovedet ikke i Septuaginta (LXX).

På grundlag af alt det foregående turde det vare klart, at de traditionelle oversættelser af Hebræerbrevet 7:3 fuldstændigt fejler i at oversætte teksten tilbørligt og præcist.

En oversættelse der siger at "DENNE Melchizedek...er gjort lik med [*aphomoioō*] Guds Sønn" (eller lignende oversættelser), udtrykker - beviseligt - ikke i tilstrækkelig grad den fulde, præcise og dybe mening af ordene anvendt her af Helligånden, og især det unikke ord *aphomoioō*.

Præcist - omend tungt på dansk - er teksten i Hebr. 7:3 ordret som følger:

FOR DENNE den Melchizedek...MEN havende værende blevet lignet af fra Sønnen den Guds
Houtos gar ho Melchisedek.....de aphōmoioōmenos to Huio tou Theou

(På engelsk:

"FOR THIS the Melchizedek...BUT *having been likened off from* the Son of the God"
Houtos gar ho Melchisedek.....de aphōmoioōmenos to Huio tou Theou)

SKRIFTEN - i modsætning til *menneskers* traditioner og antagelser - informerer os ubestrideligt, at denne Melchizedek skal forstås at have taget lighed FRA SØNNEN, hvilket åbenbarer for os, AT det er vor Herre Jesus Kristus i Hans inkarnation i kødet, Der tjente - så at sige - "som skabelon" for Herrens *tidligere* manifestation som Melchizedek!

Og *denne* åbenbaring er også en af de adskillige dybe ting, der er inkluderet i *de* ting vedrørende hvilke Paulus siger:

"Om dette har vi **meget** å si, som også er VANSKELIG Å UTLEGGE";

Der er den smukkeste og - som enhver kristen læser vil sætte pris på - i en vis forstand 'typisk Guddommelig' *korrespondance* mellem:

1. GUD Selv - SØNNEN - manifesteret i kødet, i menneskelig form, i den dybeste ydmygelse og i den laveste form af Guds skabte selv-bevidste væsener;

OG

2. GUD Selv - SØNNEN - således åbenbaret i kødet derefter *ophøjet* fra denne den dybeste ydmygelse, til den absolut allerhøjeste Herlighed og Ære.

DERVED:

GUD Selv, manifesteret i kødet, nemlig vor Herre og Frelser Jesus Kristus, er også , SOM SØNNEN, den *absolut højeste* og *mest ophøjede* manifestation af Gud Selv.

[Vældet og mangfoldigheden af navne, titler og karakteristika for Vor Herre og Frelser Jesus Kristus, er enormt i omfang, fordi "Skrifterne ... de vidner om MIG."

I sandhed: Herren er det centrale emne i Bibelen. For at få en fornemmelse af dette, se "*Names, Titles and Characteristics of the Son of God, Jesus Christ our Lord*" ved www.blueletterbible.org (link også ved "Treasures" – sektionen ved www.bibletreasures.co.uk).

Melchizedek er derfor i alle henseender Herren Jesus Kristus, hvad angår karakter, essens og person, bortset fra vor Herres inkarnering i kødet.

OG i Hans manifesterede tilstedeværelse på jorden på Abrahams tid - hvilket er den eneste gang Skriften fortæller os, at Melchizedek åbenbarede Sig i en jordisk form - da var HAN, Melchizedek, "lignet af fra Guds SØN".

Det vil sige: Melchizedek tog samme form som Herren Jesus Kristus besad dengang Han tog menneskelig form i kødet.

MELCHIZEDEK *lignede* Herren! Han *var* Herren!

I *udseende, skikkelse og personlighed* tilsvarede Han Herren fuldstændigt.

MEN: Melchizedek var ikke født af en kvinde og havde ikke menneskeligt blod.

Han var ikke i alle ting et menneske (*ha' adam*) lig; men Han var i alle *andre* henseender Herren lig.

Han optrådte som og *lignede* en mand (græsk: *anēr*; latinsk: *vir*, dvs. i form af en mand-lig (modsat kvinde-lig) person), overenstemmende med hvad vi adskillige gange møder i Det Gamle Testamente, når Herrens Engel viser Sig i form af og i *lighed* med en mand ('*iysh* på hebraisk, tilsvarende det græske *anēr*: en mand-lig person).

Forskellen mellem disse to manifestationer af vor Herre Jesus Kristus synes derfor - efter vores mening - at være at:

- Som Herrens Engel forefindes vor Herre Jesus Kristus i englelig skikkelse og "iklædt" - så at sige - englelige egenskaber og kapacitet, men af *udseende* en mand, i.e. en mandlig person.
- Som Melchizedek er Herren Jesus Kristus "Sig Selv" - så at sige - i skikkelse og udseende og Han er i form af en mandlig person, som er i *enhver henseende lig med vor Herre Jesus Kristus*, med undtagelse af at Melchizedek ikke var "i kødet".

Herrens fire manifestationer i form af en synbar mandlig skikkelse og udseende, kan måske illustreres som følger:

HERREN JESUS KRISTUS:

"...**en tjeners skikkelse** [*morphē*]...**i menneskers** [*anthrōpos*] **lignelse** [*homoioōma*]... **i Sin ferd** [*schēma*] var funnet som **et menneske** [*anthrōpos*]"

OPHØJET OVER ALT

De tre andre synbare manifestationer af vor Herre Jesus Kristus

MELCHIZEDEK

***Ypperstepræst
"Lignet af fra Gud Søn"***

HERRENS ENGEL

***Herrens Engel "lig en mand"
[hebraisk: 'iysh; græsk: anēr]***

JEHOVAH

***GUD "lig en mand"
[hebraisk: 'iysh; græsk: anēr]***

Jævnfør f.eks.

"Og Herrens Engel [*mal'ak Jehovah*] åpenbarte sig for kvinnen [Manoah's hustru; senere moder til Samson]...

⁶Og kvinnen kom og sa til sin mann: "En Guds Mann [*'iysh Elohim*] kom til mig; Han var å se til som Guds Engel [*mal'ak Elohim*], såre forferdelig..."

...Da luen steg op fra alteret mot himmelen, fór Herrens Engel op i alterets lue mens Manoah og hans hustru så på det...

...Og Manoah sa til sin hustru: "Vi må visselig dø; vi har sett Gud [*Elohim*]."

²³ Men hans hustru sa til ham: "Dersom Herren [*Jehovah*] hadde lyst til å drepe oss, så hadde Han ikke tatt imot brennoffer og matoffer av vår hånd og ikke latt oss se alt dette..." (Dommernes 13:3,6,20; 22-23).

"Så var Jakob alene tilbake. Da kom det en Mann [*'iysh*] og kjempet med ham inntil morgenen grydde" (1.Mosebog 32:24).

"Manden", Som kæmpede med Jakob, var utvivlsomt Gud Selv, Der manifesterte sig her - som ved flere andre lejligheder - i form af en mand.

Teksten selv siger to gange, at det var Gud (v. 28, 30; begge referencer til "Gud" er *Elohim*), og dette bekræftes i Hosea kapitel 12, i det *eneste* andet sted i Skriften, hvor denne begivenhed er henvist til:

³ Herren [*Jehovah*]. skal besøke Jakob...I mors liv holdt han sin bror i hælen, og i sin manndoms kraft kjempet han med Gud. [*Elohim* med 'eth, i.e. "Gud Selv"; note i *Companion Bible*].

⁵ Han kjempet med Engelen * og vant; han gråt og bad Ham om nåde; i Betel møtte han Ham, og der talte Han med oss. Og Herren, hærskarenes Gud [*Elohim Zebaoth*] - Herren [*Jehovah*] er det Navn Han skal kalles med." (Hosea 12:3-5).

* [nemlig Herrens Engel, Der her - i mand-*lig* form - tydeligvis hadde aflagt Sin normale *meget større* englelige styrke, så kampen var på like fod].

"Og Herren [*Jehovah*] åpenbarte sig for ham [Abraham] i Mamres terebinte-lund, mens han satt i døren til sitt telt midt på heteste dagen.

² Da han så op, fikk han se tre menn [hebraisk: 'iysh; LXX: anēr] som stod foran ham; og da han blev dem var, løp han dem i møte fra teltdøren og bøide sig til jorden³ og sa [til *Een* af de tre]: "Herre! [*Jehovah*] Dersom jeg har funnet nåde for Dine øine, så gå ikke Din tjener forbi!" (1.Mosebog 18:1-3).

Når vi påtænker det ovenanførte, er det da ikke en nærliggende tanke, at Herren Jesus Kristus - i Hans andre synbare mand-*lige* manifestationer - tog form fra den ypperste og mest ophøjede skikkelse, nemlig SØNNENS inkarnering i kød og blod?

Hvis denne tanke - som vi fremsætter i al ydmyghed - er rigtig, så ville Herren Jesus Kristus, Melchizedek, Herrens Engel og Jehovah alle - i de respektive manifestationer - *være hinanden lig ikke blot hvad angår essens og karakter, men også forsåvidt angår udseende.*

OG: hvis dette er tilfældet, kaster det måske et særligt interessant lys over specielt to andre passager i Skriften, nemlig i Johannes 8 og 1.Mosebog 18.

"**Abraham, eders far**, frydet sig til å se Min Dag; og han så den og gledet sig.

Jødene sa da til Ham: "Du er endnu ikke **femti år** og har sett Abraham?"

Jesus sa til dem:

"Sannelig, sannelig sier Jeg eder: Før Abraham blev til, **JEG ER**" [*Egō eimī*].

Da tok de stener op for å kaste på Ham; men Jesus skjulte Sig og gikk ut av templet".
(Johannes 8:56- 59; *Rotherham eftertryk*).

Herrens tilhørere forstod helt klart, at vor Herre Jesus Kristi udsagn indebærer, at Han taler fra personlig viden, nemlig at vor Herre *personligt* oplevede Abrahams fryd og at Herren Jesus Kristus *personligt* var tilstede, da Abraham så "Min Dag" (nemlig Herrens jordiske Dag inkarneret i kødet), og glædede sig .

At de klart forstod dette, kan ses fra deres svar, at Jesus er mindre end "halvtreds år" gammel, og "Du *har set Abraham*?".

Bogstaveligt siger teksten på græsk :

"Sagde derfor [*oun*] jøderne til Ham:

"Halvtreds år endnu ikke har Du, og Abraham *har Du set* [*heōrakas*]?"

Det græske *oun* markerer "logisk eller formel følgeslutning", nemlig "et resultat eller en slutning draget af det foregående" og oversættes med "derfor, følgelig, derfor, så" - *Bauer*;

heōrakas er perfektum af *horaō*: "at se" og betegner "at opfatte med øjnene, at se noget ved brug af det fysiske syn" - *Bullinger* .

Herrens tilhørere ville også alle havde forstået, at ved at hævde at Han var "JEG ER" [*Egō eimī*] * og *personligt* til stede og så med Egne øjne, dengang da Abraham glædede sig, betød dette at Herren Jesus Kristus hævdede at være Gud Selv , nemlig JEHOVAH, Israels, og Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.

* ["JEG ER": Guds Navn som givet til Moses (2. Mosebog 3:14: "JEG ER DEN JEG ER") og oversat i Septuaginta (LXX) med det græske eftertykkelige *Egō eimī*].

Derfor: "DA [oun] tok de stener op for å kaste på Ham..." (nemlig dødstraffen for blasfemi ifølge Loven).

Hvis vi læser teksten direkte og på barnlig vis, spørger vi så ikke, hvorfor Abraham så overvældende frydede sig ? [agalliaō];

[agalliaō (fra *agan*: "meget, overordentlig" og *hallomai*: "at springe, springe højt op , vælde op" (om vand): "juble, juble overordentlig, blive meget glad" - *Thayer*).

Synes det ikke at fremgå af teksten, at årsagen til Abrahams jubel var, at han blev vist (i en vision eller henrykket til Kriti Dag) at GUD, Som fysisk stod ved siden af ham (og som teksten siger visseligen var Herren Jesus Kristus) var også den samme Person Abraham så i den fremtidige Kristi Dag, nemlig Gud Selv, Som "*blev kjød og tog bolig iblandt os*" (Johs. 1:14).

Abraham genkendte Gud, da han blev vist Herren Jesus Kristus i den fremtidige Kristi Dag.

1. Mosebog 18

"Og Herren [*Jehovah*] åpenbarte sig for ham [Abraham] i Mamres terebinte-lund, mens han satt i døren til sitt telt midt på heteste dagen.

² Da han så op, fikk han se tre menn [hebraisk: *'iysh*; LXX: *anēr*] som stod foran ham; og da han blev dem var, løp han dem i møte fra teltdøren og bøide sig til jorden og sa [til *Een* af de tre]:

"Herre [*Jehovah*] Dersom jeg har funnet nåde for Dine øine, så gå ikke Din tjener forbi !" (1.Mosebog 18:1-3).

Bemærk Abrahams handling:

- (1) "så op" ("opløftede sine øjne"),
- (2) "fik at se" ("så") de tre mænd (med eftertryk);
- (3) "DA da han blev dem var" ("DER hand saae dem" - v. Holstein);
- (4) "løb han dem i møde", og
- (5) "bøjede sig til jorden" og - med det samme -
- (6) tiltalte Een af de *tre* mænd som "JEHOVAH" * (med eftertryk).

* [1.Mosebog 18:3 er een af de 134 gange i den hebraiske grundtekst, hvor de jødiske Massoreter - udfra misforstået ærbødighed overfor at udtale Guds Navn, nemlig "Jehovah", ændrede grundteksten til at læse "Adonai", istedet for "Jehovah"].

Er det ikke klart, at Abraham umiddelbart genkendte Jehovah ved syn?

ALT det ovenstående er inkluderet i de storslåede formål vedrørende Herren Jesus Kristus.

**“FORAT [hina: “med det formål at”]
Han kunde bli en miskunnelig og trofast YPPERSTE PRÆST i de ting, som angaae Gud
til å gjøre soning for folkets synder”**

OG

**"KRISTUS..af GUD udnævnt Ypperstepræst
i overenstemmelse med Melchizedeks rang"**

OG

"...DENNE den Melchizedek...*havende værende blevet lignet af fra* Sønnen den Guds"

Det er forståeligt at Paulus - for første og eneste gang i Skrifteen - henviser til at han har "*meget*" eller "*mange ting*" at sige, som er "**vanskelig at udlægge**" om dette særlige emne:

"Kristus udnævnt af Gud til Ypperstepræst
i overenstemmelse med Melchizedeks rang".

(Fortsættes)